

Levottomuuden juuret

*”Sillä siellä, missä kateus ja riidanhalu vallitsevat, on myös hillittömyyttä ja kaikenlaista pahaa.”
(Jaak. 3:16.)*

Avaintekstit:

Matt. 10:34–39;
Luuk. 12:13–21;
Fil. 2:5–8;
Luuk. 22:14–30;
Matt. 23:1–13.

Haaavat ovat kauniita puita, jotka kasvavat 15–30 metrin korkuisiksi. Ne viihtyvät viileässä ilmastossa, jossa kesälämpötilatkin pysyvät viileinä. Niiden puuainesta käytetään huonekalujen ja myös tulitikkujen ja paperin valmistukseen. Peurat ja muut eläimet syövät usein nuoria haapoja ankarien talvikuu-kausien aikana, sillä haapojen kuoressa on monia ravinteita. Haavat tarvitsevat paljon auringonvaloa, ja ne kasvavat kaiken aikaa, jopa talvella, mikä tekee niistä tärkeää talviruokaa monille eläimille.

Haavat tunnetaan kuitenkin parhaiten siitä, että niillä on yksi koko kasvimaailman laajimmista juuristoista. Juuret leviävät maanalaisina lonkeroina ja muodostavat pesäkkeitä, jotka suhteellisen nopeasti levittäytyvät kattamaan laajoja alueita. Yksittäiset puut saattavat elää 150-vuotiaiksi, mutta maanalainen laajempi organismi voi elää tuhansia vuosia.

Tämän viikon tutkistelussa perehdymme joihinkin levottomuutemme juuriin. On monia asioita, jotka voivat estää meitä löytämästä todellista lepoa Jeesuksessa. Jotkin asioista ovat ilmeisiä, eivätkä ne vaadi paljoakaan pohdintaa. Toisia ei voi havaita yhtä selvästi, kuten ei haavan laajaa juuristoakaan, joka on näkymättömissä maan alla. Emme aina ole tietoisia asenteista ja teoista, jotka erottavat meidät Vapahtajastamme.

Tämä tutkistelu on sapatiksi 17.7.2021

JEEBUS JAKAA IHMISIÄ

Harva nauttii konflikteista. Kaipaamme sopusointua ja rauhaa. Pidämme jopa seminaareja, joissa opetetaan rauhanrakentamista ja konfliktien ratkaisua seurakunnissamme.

Lue Matt. 10:34-39. Mitä Jeesus tarkoittaa sanoessaan, ettei tullut tuomaan rauhaa vaan miekan? Miksi näin, vaikka Jeesus on Rauhan Ruhtinas (Jes. 9:5)?

Jeesuksen sanat ovat tyrmistyttävällä tavalla vastoin yleistä käsitystä. Vapahtaja, joka tuli tänne avuttomana vauvana, ei henkivartijoiden ympäröimänä mahtavana kuninkana, kehotti rakastamaan niin lähimmäisiä kuin vihamiehiäkin, mutta tässä hän sanookin nyt seuraajilleen tuovansa erimielisyyttä ja taisteluita. Kuulijat varmaankin ihmettelivät, kuten mekin: *Mistä on kysymys?*

Perimmiltään tekstissä (Matt. 10:35-39) on kyse siitä, kelle olemme kuuliaisia ja lojaaleja. Lainaten Miika 7:6 Jeesus haastaa yleisönsä tekemään valintansa ikuisuutta ajatellen. Pojan kuuluu rakastaa ja kunnioittaa vanhempiaan. Näin Mooseksen vuorella saamassa laissa vaadittiin; kuitenkin, jos tuo rakkaus ylitti kuulijan sitoutumisen Jeesukseen, vaadittiin vaikeaa päätöstä. Isän ja äidin kuuluu rakastaa ja hoivata lapsiaan. Kuitenkin, jos vanhemmat olisivat sitoutuneempia rakastamaan lapsiaan kuin Jeesusta, vaadittaisiin vaikeaa valintaa. Jeesus muistuttaa meitä siitä, että tärkein on laitettava etusijalle.

Lauseissa, joissa Jeesus puhuu tästä valinnasta, hän käyttää sanaa ”kelvollinen” (RK 2012). Kelvollisuus ei perustu korkeisiin moraalistandardeihin eikä edes synnin voittamiseen. Kelvollisuus perustuu siihen, että on suhteessa Jeesukseen. Olemme kelvollisia, kun valitsemme hänet yli kaiken muun – myös äidin, isän ja lasten yli. Valitsemme ristin kärsimykset ja seuraamme Jeesusta.

”Minulla ei ole suurempaa toivetta kuin nähdä nuorisomme täyttyvän todellisella uskon hengellä, joka saa heidät ottamaan ristinsä ja seuraamaan Jeesusta. Astukaa esiin, Kristuksen nuoret opetuslapset, te puhtauden ja vanhurskauden vaatteisiin pukeutuneet, joita periaatteet hallitsevat. Vapahtajanne ohjaa teidät asemaan, joka parhaiten sopii lahjoillenne ja jossa voitte olla suurimmaksi hyödyksi.” (5T 87.)

Mikä on avain ristin kantamiseen uskollisesti?

ITSEKKYYS

Kuten haapapuut ovat osa laajempaa maanalaista järjestelmää, samoin itsekkyyks on osa valtavaa maanalaista järjestelmää, jota kutsutaan synniksi ja joka estää meitä löytämästä todellista lepoa Jeesuksessa. Kaikista synnin ilmentymistä elämässämme helpoiten esiin tuntuu nousevan itsekkyyks. Se on useimmille meistä yhtä luonnollista kuin hengittäminen.

Lue Luuk. 12:13-21. Kuvaile Jeesuksen vertauksessa esiin nousevaa ongelmaa. Onko tulevaisuuden suunnittelu itsekästä? Onko se Jumalan valtakunnan väheksymistä? Mistä Jeesus meitä tässä varoittaa?

Tämä vertaus esiintyy vain Luukkaan evankeliumissa vertauksena erään kuulijan kysymykseen. Kuulija kysyy jotakin koskien perinnönjakoa, ja Jeesus vastaa kieltäytymällä ottamasta sovittelijan roolia veljesten välillä. Sen sijaan hän nostaa esiin suuremman taustalla vaikuttavan ongelman: itsekkyyden. Hän kaivaa yksittäisten tekojemme juuret esiin.

Ajattele elämässäsi ilmenevää itsekkyyttä. Miten itsekkyyks vaikuttaa suhteeseesi Jumalaan, puolisoosi, perheeseesi, seurakuntaperheeseesi, naapureihisi ja työtovereihisi? Millaista ratkaisua Fil. 2:5-8 tarjoaa?

Keskittyen vain omiin tarpeisiinsa ja kunnianhimoonsa tämä Jeesuksen vertauksessa esiintynyt tuntematon rikas mies unohti ottaa huomioon näkymättömän, taivaallisen todellisuuden. Suurempaa, parempaa ja enemmän eivät ole Jumalan valtakunnan peruseriaatteita. Paavali tarjoaa välähdyksen siitä, mikä motivoi Jeesusta hänen päättäessään ryhtyä sijaiskärsijäksemme.

Fil. 2:5-8 kuvailee, miltä esimerkillinen epäitsekkyyks, nöyryys ja rakkaus näyttävät. Jos valintojemme ja arvojärjestyksemme liikkeellepaneva voima ei ole rakkaus Jumalaan ja lähimmäiseen, rakennamme vain lisää aittoja itsellemme täällä ja sijoitamme vähemmän aarteita taivaaseen (Matt. 6:20).

Miksi on helppo joutua vaurauden tavoittelun pauloihin? Tarvitsemme rahaa selvitäksemme, mutta miksi vaikuttaa siltä, että vaikka meillä olisi kuinka paljon tahansa, haluamme aina vain lisää?

KUNNIAN- HIMO

Voimme innoittua ja rohkaistua tutkimalla Jeesuksen viimeistä viikkoa ennen ristiinnaulitsemista. Saamme myös kuvauksen siitä, kuinka levottomuus ja kunnianhimo ajavat ihmisiä tekemään ja sanomaan harkitsemattomia asioita.

Lue Luuk. 22:14-30. Miltä Jeesuksesta mahtoi tuntua, kun hän kuuli opetuslasten kinastelevan juhla-ateriaal- la siitä, ketä heistä olisi pidettävä suurimpana (Luuk. 22:24)? Miksi opetuslapset ajautuivat sivuraiteille?

Me harvoin keskustelemme siitä, kuka meistä on suurin seurakunnassamme, perheessämme tai työpaikallamme. Saatamme ajatella sitä mielessämme, mutta kuka sellaisesta kehtaisi ääneen puhua?

Tämä ei ollut ensimmäinen kerta, kun kysymys nousi esiin Jeesuksen seuraajien keskuudessa. Matt. 18:1 kertoo, miten opetuslapset esittivät saman asian Jeesukselle hieman yleisemmällä tasolla: "Kuka on suurin taivasten valtakunnassa?" Jeesus vastaa antamalla havainnollisen opetuksen. Hän kutsuu ryhmän keskelle lapsen. Kuulijoiden silmät suurenevat ja kulmakarvat nousevat. Mestarin teko vaatii selitystä ja sen hän antaa: "Totisesti: ellette käänny ja tule lasten kaltaisiksi, te ette pääse taivasten valtakuntaan." (Matt. 18:3.)

Kääntymys on edellytys sille, että voimme löytää todellisen levon Jeesuksessa. Tajuamme, että tarvitsemme ulkopuolista apua. Huomaamme, ettemme voi luottaa itseemme, vaan meidän on luotettava Jeesukseen. Arvomaailmamme ja kunnianhimoiset tavoitteemme muuttuvat. Jeesus sanoo opetuslapsille: *Luottakaa ja turvautukaa minuun lapsen lailla. Todellinen suuruus on sitä, että luopuu oikeuksistaan ja omaksuu taivaan valtakunnan arvot.*

Opetuslapset eivät olleet vielä oppineet tätä läksyä, kun Jeesus söi viimeistä ateriaa heidän kanssaan. Heidän kinastelunsa ja valtataistelunsa pilasi täydellisen yhteysaterian, joka ei enää koskaan toistuisi.

He käyttäytyivät näin, vaikka olivat viettäneet usean vuoden Jeesuksen kanssa, tehneet työtä hänen kanssaan sekä kuunnelleet ja oppineet hänen jalkojensa juuressa. Miten surullinen esimerkki siitä, kuinka turmeltuneena ihmissydän pysyy. Jumalan armo on kuitenkin aina läsnä, eikä Jeesus tästä sääliittävästä keskustelusta huolimatta luovuttanut heidän suhteensa.

TEKOPYHYYS Tekopyhä ihminen haluaa näyttäytyä erilaisena kuin todellisuudessa on. Sanaa ”tekopyhä” käytetään seitsemän kertaa Matt. 23. luvun keskustelussa, jossa Jeesus julkisesti moittii juutalaisen uskonnollisen johtajiston keskushahmoja tekopyhiksi (Matt. 23:13, 14, 15, 23, 25, 27, 29; RK 2012). Evanke-liumit osoittavat, että Jeesus tarjosi armoaan ja anteeksiantoan avionrikkojille, veronkerääjille, prostituoiduille ja jopa murhaajille, mutta hän ei suvainnut tekopyhiä (ks. myös Matt. 6:2, 5, 16; Matt. 7:5; Matt. 15:7-9; Matt. 22:18, RK 2012).

Lue Matt. 23:1-13 ja listaa neljä tekopyhän ihmisen keskeistä ominaisuutta, jotka Jeesus mainitsee.

Ensimmäisen vuosisadan juutalaisuudessa fariseukset edustivat konservatiivista uskonnollista oikeistoa, joka oli kiinnostunut kirjoitetusta ja suullisesta laista ja korostivat rituaalista puhtautta. Juutalaisuuden toisessa laidassa olivat saddukeukset. He olivat ryhmittymä pääasiassa varakkaita johtajia, jotka olivat usein pappisluokan eliittiä. He olivat omaksuneet kreikan kielen ja kreikkalaisen filosofian eivätkä usko-neet tuomioon eivätkä kuoleman jälkeiseen elämään. Kuvaisimme heitä liberaaleiksi. Molemmat ryhmittymät syyllistyivät tekopyhyyteen.

Jeesuksen mukaan olemme kaikki tekopyhiä, jos emme tee niin kuin sanomme tai kun teemme uskonnosta vaikeampaa toisille ilman, että sovellamme samoja standardeja itseemme, tai kun haluamme saada toisilta kiitosta uskonnollisesta innostamme tai kun vaadimme kunniaa ja tunnustusta, joka kuuluu yksin taivaalliselle Isällemme.

Jeesuksen tekopyhille suunnatut sanat olivat teräviä ja sattuvia, mutta hän oli silti täynnä rakkautta ja huolenpitoa heitäkin kohtaan.

”Jumalallinen sääli kuvastui Jumalan Pojan kasvoilta hänen antaessaan katseensa viipyä temppelissä ja sen jälkeen kuulijoissaan. Hän huudahti syvän sydämen tuskan ja katkerien kyynelten tukahduttamalla äänellä: ’Jerusalem, Jerusalem, sinä, joka tapat profeetat ja kivität ne, jotka ovat sinun tykösi lähetetyt, kuinka usein minä olenkaan tahtonut koota sinun lapsesi, niinkuin kana kokoaa poikansa siipiensä alle! Mutta te ette ole tahtoneet.’” (5AO 173.)

Miten voimme havita tekopyhyyttä itsessämme, ja miten pääsemme siitä eroon?

LEVOTTO- MUUDEN VOITTAMI- NEN

Lue Joh. 14:1-6. Mitä voimme tehdä, ettei sydämemme olisi levoton? Miten pääsemme yli erimielisyyksistämme, itsekkyydestämme, kunnianhimostamme, tekkopyhydestämme ja voimme löytää todellisen levon?

Levottomuuden voittaminen alkaa aina Jeesuksesta. Hän on tie, totuus ja elämä. Hän tietää oikean suunnan silloin, kun itse harhailemme päämäärättömästi. Jumalallisena lainantajana hän itse on totuuden persoonallinen ilmentymä, ja hänen Henkensä johtaa meidät tuntemaan koko totuuden (Joh. 16:13). Kun meihin sattuu, kun olemme väsyneitä ja uupuneita, sairaita ja masentuneita, hän on Elämä. Hän on luvannut meillekin yltäkylläisen elämän (Joh. 10:10). Se tarkoittaa iankaikkista kotiamme ja ikuista elämää, mutta myös laadultaan erilaista elämää täällä. Luoja kykenee antamaan ylenpalttisen runsaasti myös tässä ajassa.

"Älköön sydämenne olko levoton" on kutsu meille elää odottaen hyvää. Kun olemme alamaissa, hän voi nostaa meidät korkeammille näköalapaikoille. Kun kamppailemme pimeyden ja synnin kanssa, hän on se, joka on aloittanut meissä hyvän työn ja joka vie sen myös päätökseen (Fil. 1:6).

Riippumatta siitä, kuinka vaikeiksi asiat täällä muuttuvat, katsokaamme lupausta, joka meillä on Jeesuksessa. Hän valmistaa meille sijaa - paikkaa, jossa tuskamme, levottomuutemme ja kärsimyksemme poistuvat ikiajoiksi. Tämä toivo on annettu meille Kristuksessa Jeesuksessa. Sitä tarjotaan meille kaikille riippumatta siitä, keitä olemme, millainen tausta meillä on, kuinka alhaisia olemme olleet tai olemme edelleen.

Ratkaisu on siinä, että tulemme Jumalan luo heikkoudeksamme, tuskassamme, rikkinäisyydessämme ja langenneessa olotilassamme tietäen, että hän hyväksyy meidät kaikesta huolimatta. Tästä armossa on kyse. Meidän on luotettava, että olemme saaneet armon, kun sitä uskossa etsimme.

Lue Jer. 3:22. Mitä Jumala pyytää meitä tekemään, ja mitä hän tekee vastauksena meille?

Miksi lupaus toisesta tulemisesta on erityisen tärkeä meille adventisteille, joilla on tietty ymmärrys kuolleen tilasta?

KERTAUS

Lisäaineisto: "Vain itseensä keskittyneessä elämässä ei voi olla mitään kasvua eikä hedelmällisyyttä. Jos olet vastaanottanut Kristuksen henkilökohtaisena Vapahtajanasi, sinun tulee unohtaa itsesi ja koettaa auttaa toisia. Puhu Kristuksen rakkaudesta, kerro hänen hyvyydestään. Täytä jokainen ilmenevä velvollisuus. Tunne sydämessäsi vastuuta sieluista, ja koeta kaikin voiminesi pelastaa kadotettuja. Kun saat Kristuksen hengen - epäitsekkään rakkauden ja toisen hyväksi työskentelyn hengen - niin kasvat ja tuotat hedelmää. Hengen armolahjat kypsyvät luonteessasi. Uskosi lisääntyy, vakaumuksesi syventyy ja rakkautesi täydellistyy. Yhä enemmän heijastat Kristuksen kaltaisuutta kaikessa, mikä on puhdasta, jaloa ja rakastettavaa." (KV 42.)

Seurakunnan jäsenten keskinäisiä suhteita selvitettäessä "osapuolten välisiä keskusteluja on pitkitetty tuntitolkulla, ja sen lisäksi että heidän oma aikansa on tuhlaantunut, myös Herran palvelijoiden on täytynyt kuunnella heitä, vaikka armo ei ole saanut pehmittää kummankaan osapuolen sydäntä. Jos ylpeys ja itsekkyyks pantaisiin syrjään, viisi minuuttia riittäisi useimpien ongelmien ratkaisemiseen." (White, *Early Writings*, s. 119.)

Keskustelunaiheita:

1. Pohtikaa käytännön tapoja voittaa itsekkyyks. Miten voitte olla tilivelvollisia toisillenne niin, että keksimänne tavat eivät jää vain ajatuksen tasolle, vaan muuttuvat todellisuudeksi?
2. Tavoitteet eivät ole luonnostaan pahoja, mutta miten onnistumme odottamaan Jumalalta suuria ilman, että antaudumme kunnianhimon valtaan?
3. Useimmat meistä eivät näytä kunnianhimoaan, tekopyhyyttään, itsekkyyttään ja kateuttaan julkisesti. Osaamme kyllä tarjota paljon miellyttävämpää julkisivua. Haapapuun laajan juuriston tavoin kaikki nämä kielteiset ominaisuudet piilevät kuitenkin pinnan alla. Miltä Hengen ohjaama luonteenmuutos näyttää käytännössä? Miten pääsemme eroon levottomuudesta ja löydämme todellisen levon Jeesuksessa?
4. Pohtikaa vielä Jeesuksen toisen tulemisen merkitystä. Mitä toivoa meillä olisi ilman sitä? Mehän tiedämme, että kuolleet nukkuvat ylösnousemukseen asti, joka tapahtuu Jeesuksen toisessa tulemisessa. Jos toista tulemistä ei olisi, mitä hyötyä Kristuksen ensimmäisestä tulemisesta olisi ollut meille?